

A LUCRAREA PASTORULUI

❖ Slujbași competenți.

- Unele lucruri nu se schimbă prea mult în timp. Scrisorile de recomandare deschid și astăzi uși, la fel cum făceau și în primul secol. A avut Pavel nevoie de o scrisoare de recomandare pentru a fi acceptat de biserica din Corint? (2 Cor. 3:1).
- El deținea cea mai bună scrisoare de recomandare disponibilă: corintenii înșiși (2 Cor. 3:2). Inimile lor fuseseră transformate prin harul lui Dumnezeu, prin predicarea apostolului și a colaboratorilor săi (2 Cor. 3:3).
- Pavel și asistenții săi erau „slujitori competenți ai unui legământ nou” (2 Cor. 3:6). Un legământ glorios, scris de Duhul în inimă pentru viața veșnică.
- Însă unii au urmat un alt legământ, acela al mântuirii prin faptele Legii scrise în piatră, care i-a împiedicat să perceapă slava harului (2 Corinteni 3:7-9).

❖ Riscurile meseriei.

- Pavel a înțeles și a îndurat riscurile slujirii. Dar știa că aceste riscuri meritau și le-a suportat din dragoste pentru oamenii cărora le-a dat ocazia să obțină mântuirea (2 Cor. 4:15). Mai mult, el avea asigurarea ajutorului divin (2 Cor. 4:7-9): Evanghelia este predicată prin ființe umane fragile, pentru ca slava să fie numai a lui Dumnezeu.
- Suferințele sunt „întristări ușoare, de o clipă” în comparație cu „greutatea veșnică și nemărginită a slavei” pe care o vom dobândi în ziua învierii (2 Corinteni 4:14-18).
- Suntem... Încolțiți, în grea cumpănă, prizonieri, trântiți, dar... nu la strâmtoare, nu deznădăjduiți, nu părăsiți, nu omorâți,

B ÎNDATORIRILE MEMBRILOR

❖ Ambasadori ai împăcării.

- Forța motrice care ar trebui să guverneze viața bisericii (și a fiecărui membru) este aceasta: „Dragostea lui Hristos ne îndeamnă” (2 Cor. 5:14). În ce constă această dragoste și la ce ne îndeamnă ea?
 - (1) Hristos și-a dat viața din dragoste. Aceasta ne determină să trăim pentru El (2 Cor. 5:14-15).
 - (2) Hristos ne-a făcut făpturi noi. Aceasta ne determină să lăsăm în urmă vechea noastră viață (2 Cor. 5:17)
 - (3) Hristos ne-a împăcat cu Dumnezeu. Aceasta ne determină să fim ambasadori ai împăcării (2 Cor. 5:18-20).
- Așadar, dragostea lui Hristos ne conduce la o schimbare radicală a vieții. Trăind dragostea lui Hristos ne conduce și la împărtășirea acestei iubiri cu ceilalți, îndemnându-i să accepte mesajul speranței: „Împăcați-vă cu Dumnezeu” (2 Corinteni 5:20).

❖ Chemarea la sfințenie.

- Chemarea la sfințenie afectează viața de zi cu zi atât a pastorilor, cât și a membrilor:
 - (1) A îndura dificultăți (2 Cor. 6:4-5)
 - (2) A avea roada Duhului (2 Co. 6:6)
 - (3) A fi sincer și corect (2 Co. 6:7)
 - (4) A rămâne ferm în orice circumstanță (2 Co. 6:8-10)
 - (5) A ne deschide inimile către ceilalți (2 Co. 6:11-13)
 - (6) A ne separa de influența dăunătoare a necredincioșilor (2 Co. 6:14-15)
- Combinând diverse pasaje din Vechiul Testament, Pavel rezumă chemarea la sfințenie și consecințele ei (2 Cor. 6:16-18):
 - (1) Chemarea: leșiți din locurile păcatului, separați-vă de păcătoși, nu atingeți ce este necurat
 - (2) Consecințele: voi locui cu tine; voi fi Dumnezeul tău; veți fi poporul meu; te voi primi; eu voi fi Tatăl tău

C REZULTATELE LUCRĂRII CU UNITATE

❖ Confort și bucurie.

- În ciuda problemelor cu care s-a confruntat, Pavel a fost extrem de bucuros (2 Cor. 7:4). Ce anume a cauzat această bucurie?
- Pavel scrisese o scrisoare aspră corintenilor, care i-a întristat (2 Cor. 7:8). Dar acea tristețe i-a condus la pocăință (2 Cor. 7:9-10). Aceasta a produs o schimbare completă în relația lor cu Pavel și unul cu celălalt (2 Cor. 7:11-12).
- Astfel, a existat mângâiere pentru toți. Tit, tovarășul lui Pavel, a fost mângâiat (2 Corinteni 7:7). Pavel a fost mângâiat de sosirea lui Tit (2 Corinteni 7:6). Corintenii fuseseră mângâiați, ceea ce i-a adus și lui Pavel mângâiere (2 Corinteni 7:13).
- Însă Pavel nu și-a asumat niciun merit pentru aceasta. Dacă pastorii și membrii se pot bucura de bucurie și mângâiere, aceasta se datorează faptului că Dumnezeu „îi mângâie pe cei smeriți” (2 Corinteni 7:6a).